CURSUL 8

LIMITE ÎN SPAȚII EUCLIDIENE. FUNCȚII CONTINUE

1. Spatii metrice

În spațiul fizic uzual, noțiunea de distanță sau lungime este un concept familiar. Astfel, daca P și Q sunt doua puncte în spațiu având coordonatele carteziene (x_P, y_P, z_P) , respectiv (x_Q, y_Q, z_Q) , distanța între P și Q (sau lungimea segmentului PQ) este

$$d(P,Q) = \sqrt{(x_P - x_Q)^2 + (y_P - y_Q)^2 + (z_P - z_Q)^2}.$$

Scopul nostru este de a extinde acest concept la spații mai generale, numite *spații metrice*. Vom vedea că în astfel de spatii putem defini noțiuni precum *convergența* si *continuitatea*, la fel ca pentru dreapta reală. Ca în cursul precedent, exemplele predilecte vor veni din spațiul euclidian $\mathbb{R}^n$.

Definiție. Fie X o mulțime nevidă. O funcție $d: X \times X \to \mathbb{R}_+$ se numește distanță sau metrică pe X dacă:

- $(D_1) d(x,y) = 0 \Leftrightarrow x = y, \forall x, y \in X;$
- (D_2) $d(x, y) = d(y, x), \forall x, y \in X (simetrie);$
- $(D_3) d(x,z) \le d(x,y) + d(y,z), \forall x,y,z \in X (inegalitatea triunghiulară).$

În acest caz, cuplul (X, d) se numește *spațiu metric*.

Propoziția 1.1. Fie (X, d) un spațiu metric. Atunci:

- i) $d(x_0, x_n) \le d(x_0, x_1) + d(x_1, x_2) + \dots + d(x_{n-1}, x_n), \forall n \in \mathbb{N}^*, \forall x_0, x_1, \dots, x_n \in X;$
- ii) $|d(x,z) d(y,z)| \le d(x,y), \forall x, y, z \in X$;
- iii) $|d(x,y) d(x',y')| \le d(x,x') + d(y,y'), \forall x,y,x',y' \in X$ (inegalitatea cuadrilaterală).

Demonstrație.

i) Pentru n=2, acaestă proprietate este inegalitatea triunghiulară din definiția distanței (pentru n=1, este o egalitate trivială). Pentru a o arăta în cazul $n \ge 3$, apelăm la inducția matematică. Să presupunem că este adevărată pentru un $n \ge 2$ și să luăm $x_0, x_1, \ldots, x_n, x_{n+1} \in X$. Atunci, din inegalitatea triunghiulară pentru d și din ipoteza de inducție, obținem

$$d(x_0, x_{n+1}) \le d(x_0, x_n) + d(x_0, x_{n+1}) \le d(x_0, x_1) + d(x_1, x_2) + \dots + d(x_{n-1}, x_n) + d(x_{n-1}, x_n).$$

ii) Fie $x, y, z \in X$. Cum $d(x, z) \le d(x, y) + d(y, z)$ și $d(y, z) \le d(y, x) + d(x, z)$ (inegalitatea triunghiulară), găsim, datorită simetriei lui d,

$$d(x,z) - d(y,z) \le d(x,y) \text{ si } d(y,z) - d(x,z) \le d(x,y),$$

ceea ce implică

$$|d(x,z)-d(y,z)| \leq d(x,y).$$

iii) Pentru $x, y, x', y' \in X$ avem

$$|d(x,y) - d(x',y')| = |(d(x,y) - d(x',y)) + (d(x',y) - d(x',y'))|$$

$$\leq |d(x,y) - d(x',y)| + |d(x',y) - d(x',y')|.$$

Datorită punctului precedent, avem

$$|d(x,y) - d(x',y)| + |d(x',y) - d(x',y')| \le d(x,x') + d(y,y'),$$

obținând rezultatul precedent.

În spații liniare, unele distanțe provin din norme, ce au fost introduse în cursurile anterioare.

Definiție. Fie $(V, \|\cdot\|)$ un spațiu normat. Atunci funcția $d: V \times V \to \mathbb{R}_+$ definită de

$$d(x, y) := ||x - y||, x, y \in \mathbb{R}$$

este o metrică, numită *metrica indusă* de norma $\|\cdot\|$.

DEFINIȚIE. Fie (X, d) un spațiu metric și $A \subseteq X$ o submulțime nevidă a sa. Spunem că mulțimea A este mărginită dacă există un număr M > 0 astfel încât

$$d(x, y) \le M, \ \forall x, y \in A.$$

Se observă uşor că într-un spațiu normat $(V, \|\cdot\|)$, o submulțime nevidă $A \subseteq V$ este mărginită dacă și numai dacă există un număr M > 0 astfel încât

$$||x|| \le M, \ \forall x \in A.$$

Exemple.

1. Pe $\mathbb{R}$, funcția d : $\mathbb{R} \times \mathbb{R} \to \mathbb{R}_+$ definită de

$$d(x, y) := |x - y|, x, y \in \mathbb{R}$$

este o distanță, numită distanța canonică în R.

2. Pe $\mathbb{R}^n$, metrica indusă de norma euclidiană se numește *metrica euclidiană* pe $\mathbb{R}^n$ și se notează d₂. Avem

$$d_2(\mathbf{x}, \mathbf{y}) := \|\mathbf{x} - \mathbf{y}\|_2 = \sqrt{(x_1 - y_1)^2 + \dots + (x_n - y_n)^2},$$

pentru $\mathbf{x} = (x_1, \dots, x_n), \mathbf{y} = (y_1, \dots, y_n) \in \mathbb{R}^n$.

3. Fie, pentru $p \in [1, +\infty)$, aplicația $\|\cdot\|_p : \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}_+$ definită de

$$\|\mathbf{x}\|_{p} := \left(\sum_{i=1}^{n} |x_{i}|^{p}\right)^{1/p}, \mathbf{x} = (x_{1}, \dots, x_{n}) \in \mathbb{R}^{n}.$$

Atunci $\|\cdot\|_p$ este o normă (în cazul p=2, ştim deja asta, deoarece $\|\cdot\|_p$ coincide cu norma euclidiană, ce este indusă de produsul scalar euclidian). Într-adevăr, primele proprietăți din definiția unei norme sunt ușor de demonstrat, în timp ce ultima, inegalitatea triunghiulară, este echivalentă cu

$$\left(\sum_{i=1}^{n} |x_i + y_i|^p\right)^{1/p} \le \left(\sum_{i=1}^{n} |x_i|^p\right)^{1/p} + \left(\sum_{i=1}^{n} |y_i|^p\right)^{1/p}, \ \forall x_1, \dots, x_n, y_1 \dots, y_n \in \mathbb{R}$$

care este inegaliatea lui Minkowski (formulată în cursul 2).

Putem de asemenea introduce o normă pe $\mathbb{R}^n$ chiar în cazul $p=+\infty$, prin

$$\|\mathbf{x}\|_{\infty} := \max_{1 \le i \le n} |x_i|, \mathbf{x} = (x_1, \dots, x_n) \in \mathbb{R}^n.$$

Din nou, primele proprietăți se pot deduce uşor. Pentru a arăta inegalitatea triunghiulară, fie $\mathbf{x} = (x_1, \dots, x_n)$ și $\mathbf{y} = (x_1, \dots, x_n)$ $(y_1,\ldots,y_n)$ în $\mathbb{R}^n$. Atunci

$$\|\mathbf{x} + \mathbf{y}\|_{\infty} = \max_{1 \le i \le n} |x_i + y_i| \le \max_{1 \le i \le n} (|x_i| + |y_i|).$$
 (1)

Deoarece pentru orice $i \in \{1, ..., n\}, |x_i| \le ||\mathbf{x}||_{\infty}$ şi $|y_i| \le ||\mathbf{y}||_{\infty}$, aver

$$|x_i| + |y_i| \le ||\mathbf{x}||_{\infty} + ||\mathbf{y}||_{\infty}, \ \forall i \in \{1, ..., n\}.$$

Aceasta înseamnă că $\max_{1 \le i \le n} (|x_i| + |y_i|) \le \|\mathbf{x}\|_{\infty} + \|\mathbf{y}\|_{\infty}$. Combinată cu (1), obținem $\|\mathbf{x} + \mathbf{y}\|_{\infty} \le \|\mathbf{x}\|_{\infty} + \|\mathbf{y}\|_{\infty}$. Metrica indusă pe $\mathbb{R}^n$ de norma p se numește distanța Minkowski și se notează cu d_p . Avem deci

$$\mathbf{d}_{p}(\mathbf{x}, \mathbf{y}) := \|\mathbf{x} - \mathbf{y}\|_{p} = \begin{cases} (|x_{1} - y_{1}|^{p} + \dots + |x_{n} - y_{n}|^{p})^{1/p}, & p \in [1, +\infty); \\ \max\{|x_{1} - y_{1}|, \dots, |x_{n} - y_{n}|\}, & p = +\infty, \end{cases}$$

pentru $\mathbf{x}=(x_1,\ldots,x_n),\ \mathbf{y}=(y_1,\ldots,y_n)\in\mathbb{R}^n.$ Metrica $\mathbf{d}_1$ se mai numește câteodată distanța taxi-cab sau distanța *Manhattan*, în timp ce metrica d_{∞} se mai numește *distanța Chebyshev*.

Dacă n = 1, toate aceste distanțe coincid: $d_p(x, y) = |x - y|, \forall x, y \in \mathbb{R}, \forall p \in [1, +\infty]$.

4. Funcția $\tilde{\mathbf{d}}: \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}_+$, definită de

$$\tilde{\mathbf{d}}(\mathbf{x},\mathbf{y}) \coloneqq \sum_{k=1}^{n} \frac{1}{2^k} \cdot \frac{|x_k - y_k|}{1 + |x_k - y_k|},$$

pentru $\mathbf{x} = (x_1, \dots, x_n), \ \mathbf{y} = (y_1, \dots, y_n) \in \mathbb{R}^n$ este o distanță pe $\mathbb{R}^n$, dar nu este indusă de vreo normă, deoarece funcției $\mathbf{x} \mapsto \tilde{\mathbf{d}}(\mathbf{x}, \mathbf{0})$ îi lipsește proprietatea de omogenitate.

5. Fie X o mulțime nevidă. Funcția $d: X \times X \to \mathbb{R}_+$, definită de

$$d(x,y) := \begin{cases} 0, & x = y; \\ 1, & x \neq y, \end{cases}$$

pentru $x, y \in X$, este o metrică pe X, numită metrica discretă pe X.

6. Pe dreapta reală extinsă putem considera metrica d $:\overline{\mathbb{R}}\times\overline{\mathbb{R}}\to\mathbb{R}_+,$ definită de

$$d(x, y) := |\operatorname{arctg} x - \operatorname{arctg} y|, \ x, y \in \overline{\mathbb{R}}$$

(am extins funcția arctg la $\overline{\mathbb{R}}$ prin arctg $(-\infty) := -\pi/2$, arctg $(+\infty) := \pi/2$).

O normă importantă pe un spațiu de funcții este următoarea:

Definiție. Fie E o mulțime nevidă și $\mathscr{B}(E)$ spațiul liniar al funcțiilor mărginite $f:E\to\mathbb{R}$ (adică Im f este o mulțime mărginită). Definim $\|\cdot\|_{\sup}: \mathscr{B}(E) \to \mathbb{R}_+$ prin

$$||f||_{\sup} \coloneqq \sup_{x \in E} |f(x)|.$$

Atunci $\|\cdot\|_{\text{sup}}$ este o normă pe $\mathscr{B}(E)$, numită norma uniformă sau norma supremum. Metrica indusă de $\|\cdot\|_{\text{sup}}$ se numește distanța uniformă, notată d_{sup}

Faptul că $\|\cdot\|_{\sup}$ este o normă poate fi arătat în același mod ca pentru $\|\cdot\|_{\infty}$. Într-adevăr,

- $||f||_{\sup} = 0 \Leftrightarrow \sup_{x \in F} |f(x)| = 0 \Leftrightarrow |f(x)| = 0, \ \forall x \in E \Leftrightarrow f(x) = 0, \ \forall x \in E \Leftrightarrow f = 0;$
- $\|\lambda \cdot f\|_{\sup} = \sup_{x \in E} |\lambda f(x)| = \sup_{x \in E} [|\lambda| |f(x)|] = |\lambda| \sup_{x \in E} [|f(x)|] = |\lambda| \|f\|_{\sup};$ $\|f\|_{\sup} + \|g\|_{\sup} = \sup_{x \in E} |f(x)| + \sup_{x \in E} g \ge f(y) + g(y), \ \forall y \in E \Rightarrow \|f\|_{\sup} + \|g\|_{\sup} \ge \sup_{y \in E} |f(y) + g(y)| = \|f + g\|_{\sup}.$

DEFINIȚIE.

a) Fie X o mulțime nevidă. Spunem că două metrici d și d' pe X sunt echivalente dacă există două constante $c_1, c_2 > 0$ astfel încât

$$c_1 d'(x, y) \le d(x, y) \le c_2 d'(x, y), \forall x, y \in X.$$

b) Fie $(V, +, \cdot)$ un spațiu liniar. Spunem că două norme $\|\cdot\|$ și $\|\cdot\|'$ sunt *echivalente* dacă există două constante $c_1, c_2 > 0$ astfel încât

$$c_1 \|\mathbf{x}\|' \le \|\mathbf{x}\| \le c_2 \|\mathbf{x}\|', \ \forall \mathbf{x} \in V.$$

Două norme pe V sunt echivalente dacă și numai dacă metricile induse sunt echivalente.

Teorema 1.2. Pe $\mathbb{R}^n$, toate normele $\|\cdot\|_p$ cu $p \in [1, +\infty]$ sunt echivalente.

Demonstrație. Arătăm mai întâi că dacă $p \in [1, +\infty)$, atunci metricile $\|\cdot\|_p$ și $\|\cdot\|_\infty$ sunt echivalente. Într-adevăr, pentru $\mathbf{x} = (1, +\infty)$ $(x_1,\ldots,x_n)\in\mathbb{R}^n$ avem

$$\|\mathbf{x}\|_{p} = \left(\sum_{i=1}^{n} |x_{i}|^{p}\right)^{1/p} \le \left(\sum_{i=1}^{n} \|\mathbf{x}\|_{\infty}^{p}\right)^{1/p} = \left(n \|\mathbf{x}\|_{\infty}^{p}\right)^{1/p} = n^{1/p} \|\mathbf{x}\|_{\infty}.$$

şi

$$\left\|\mathbf{x}\right\|_{p} = \left(\sum_{i=1}^{n}\left|x_{i}\right|^{p}\right)^{1/p} \geq \left(\max_{1\leq i\leq n}\left[\left|x_{i}\right|^{p}\right]\right)^{1/p} = \left(\left(\max_{1\leq i\leq n}\left|x_{i}\right|\right)^{p}\right)^{1/p} = \max_{1\leq i\leq n}\left|x_{i}\right| = \left\|\mathbf{x}\right\|_{\infty}.$$

Aceasta înseamnă că în precedenta definiție putem lua $c_1 = 1$ și $c_2 = n^{1/p}$.

Să arătăm acum că oricare două norme $\|\cdot\|_p$ și $\|\cdot\|_{p'}$, cu $p, p' \in [1, +\infty)$, sunt echivalente. Datorită precedentelor inegalități avem, pentru $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^n$,

$$\frac{1}{n^{1/p'}} \|\mathbf{x}\|_{p'} \le \|\mathbf{x}\|_{\infty} \le \|\mathbf{x}\|_{p} \le n^{1/p} \|\mathbf{x}\|_{\infty} \le n^{1/p} \|\mathbf{x}\|_{p'}. \tag{2}$$

Inegalitatea (2) se poate îmbunătăți, datorită inegalității lui Hölder. Într-adevăr, dacă $p \le p'$ și $\mathbf{x} = (x_1, \dots, x_n) \in \mathbb{R}^n$, avem

$$\|\mathbf{x}\|_{p}^{p} = \sum_{i=1}^{n} |x_{i}|^{p} = \sum_{i=1}^{n} (|x_{i}|^{p} \cdot 1) \leq \left[\sum_{i=1}^{n} (|x_{i}|^{p})^{\frac{p'}{p}} \right]^{\frac{p}{p'}} \left[\sum_{i=1}^{n} 1^{q} \right]^{\frac{1}{q}} = \left[\sum_{i=1}^{n} |x_{i}|^{p'} \right]^{\frac{p}{p'}} n^{\frac{1}{q}} = n^{\frac{1}{q}} \|\mathbf{x}\|_{p'}^{p},$$

unde q este ales astfel încât $\frac{1}{\frac{p'}{p}} + \frac{1}{q} = 1$, adică $q = \frac{\frac{p'}{p}}{\frac{p'}{p} - 1} = \frac{p'}{p' - p}$. Acest lucru implică

$$\|\mathbf{x}\|_{p} \leq n^{\frac{1}{p} - \frac{1}{p'}} \|\mathbf{x}\|_{p'}.$$

Pe de altă parte, $|x_i| \le ||\mathbf{x}||_{\infty} \le ||\mathbf{x}||_{p}$, $\forall i \in \{1, ..., n\}$. De aceea, presupunând că $\mathbf{x} \ne \mathbf{0}$,

$$\|\mathbf{x}\|_{p'}^{p'} = \sum_{i=1}^{n} |x_i|^{p'} = \|\mathbf{x}\|_{p}^{p'} \sum_{i=1}^{n} \left(\frac{|x_i|}{\|\mathbf{x}\|_{p}}\right)^{p'} \le \|\mathbf{x}\|_{p}^{p'} \sum_{i=1}^{n} \left(\frac{|x_i|}{\|\mathbf{x}\|_{p}}\right)^{p} = \|\mathbf{x}\|_{p}^{p'-p} \|\mathbf{x}\|_{p}^{p} = \|\mathbf{x}\|_{p}^{p'},$$

de unde

$$\|\mathbf{x}\|_{p'} \leq \|\mathbf{x}\|_{p}.$$

Deoarece această inegalitate are loc și pentru x = 0, obținem în final

$$\|\mathbf{x}\|_{p'} \le \|\mathbf{x}\|_{p} \le n^{\frac{1}{p} - \frac{1}{p'}} \|\mathbf{x}\|_{p'}, \ \forall \mathbf{x} \in \mathbb{R}^{n},$$

pentru orice $p, p' \in [1, +\infty)$ şi $p \le p'$. Din demonstrația rezultatului de mai sus, putem permite ca p şi/sau p' să ia valoarea $+\infty$.

2. ŞIRURI ÎN SPAȚII METRICE

Fie X o mulțime nevidă. Precum în cazul șirurilor reale, un $\operatorname{sir}(x_n)_{n\in\mathbb{N}}$ în X este pur și simplu o funcție $x:\mathbb{N}\to X$. Toată terminologia legată de șiruri de numere reale poate fi translatată în acest caz. Dacă d este o metrică pe un spațiu X, următoarele noțiuni pot fi introduse:

Definiție. Fie (X, d) un spațiu metric și $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ un șir în X.

- a) Spunem că $(x_n)_{n\in\mathbb{N}}$ este mărginit dacă mulțimea $\{x_n\}_{n\in\mathbb{N}}$ este mărginită.
- b) Spunem că $(x_n)_{n\in\mathbb{N}}$ este convergent dacă există $x\in X$ astfel încât $\mathrm{d}(x_n,x)\longrightarrow 0$, adică

$$\forall \varepsilon > 0, \ \exists n_{\varepsilon} \in \mathbb{N}, \ \forall n \geq n_{\varepsilon} : d(x_n, x) < \varepsilon.$$

În acest caz, vom nota $\lim_{n\to\infty} x_n = x, x_n \stackrel{\text{d}}{\to} x, x_n \stackrel{X}{\to} x$ sau chiar $x_n \to x$; elementul x va fi numit limita lui $(x_n)_{n\in\mathbb{N}}$.

c) Spunem că $(x_n)_{n\in\mathbb{N}}$ este Cauchy sau fundamental dacă

$$\forall \varepsilon > 0, \ \exists n_{\varepsilon} \in \mathbb{N}, \ \forall m, n \geq n_{\varepsilon} : d(x_m, x_n) < \varepsilon$$

sau, echivalent,

$$\forall \varepsilon > 0, \exists n_{\varepsilon} \in \mathbb{N}, \forall n \geq n_{\varepsilon}, \forall p \in \mathbb{N}^* : d(x_{n+p}, x_n) < \varepsilon.$$

Precum în cazul şirurilor reale, limita unui şir într-un spațiu metric este unică. Într-adevăr, dacă un şir $(x_n)_{n\in\mathbb{N}}$ are două limite x şi x' în X, atunci $\mathrm{d}(x_n,x) \underset{n\to\infty}{\longrightarrow} 0$ şi $\mathrm{d}(x_n,x') \underset{n\to\infty}{\longrightarrow} 0$. Deoarece $\mathrm{d}(x,x') \leq \mathrm{d}(x_n,x) + \mathrm{d}(x_n,x')$, $\forall n \in \mathbb{N}$, avem $\lim_{n\to\infty} \mathrm{d}(x,x') = 0$, de unde obținem $\mathrm{d}(x,x') = 0$ și deci x = x'.

Propoziția 2.1. Fie (X, d) un spațiu metric și $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ un șir convergent în X. Atunci $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ este Cauchy.

Demonstrație. Deoarece $(x_n)_{n\in\mathbb{N}}$ este convergent, există $x\in X$ astfel încât $\mathrm{d}(x_n,x)\underset{n\to\infty}{\longrightarrow} 0$. În consecință, pentru orice $\varepsilon>0$, există $n_{\varepsilon}\in\mathbb{N}$ astfel încât $\mathrm{d}(x_n,x)<\varepsilon/2$ pentru orice $n\geq n_{\varepsilon}$. De aceea, luând $m,n\geq n_{\varepsilon}$ avem

$$d(x_m, x_n) \le d(x_m, x) + d(x_n, x) < \frac{\varepsilon}{2} + \frac{\varepsilon}{2} = \varepsilon.$$

Deoarece $\varepsilon > 0$ a fost ales în mod arbitrar, obținem ceea ce am dorit.

Reciproca acestui rezultat nu mai este adevărată, adică nu orice şir Cauchy într-un spațiu metric arbitrar este convergent. De exemplu, în spațiul X=(0,1) dotat cu metrica uzuală $(d(x,y):=|x-y|,x,y\in X))$, şirul $(1/n)_{n\in\mathbb{N}^*}$ este Cauchy (deoarece este Cauchy în $\mathbb{R}$), dar nu este convergent (limita lui este de obicei luată în $\mathbb{R}$, nu în (0,1)).

Să arătăm acum că proprietățile unui șir într-un spațiu euclidean pot fi reduse la proprietățile șirurilor coordonatelor.

Teorema 2.2. Fie $\mathbb{R}^m$, $m \ge 1$ cu metrica euclidiană d_2 și $(\mathbf{x}_n)_{n \in \mathbb{N}}$ un șir în $\mathbb{R}^m$ cu

$$\mathbf{x}_n = (x_n^1, x_n^2, \dots, x_n^m), \ \forall n \in \mathbb{N}.$$

- i) Şirul $(\mathbf{x}_n)_{n\in\mathbb{N}}$ este mărginit dacă și numai dacă toate șirurile $(x_n^i)_{n\in\mathbb{N}}$, $1 \le i \le m$, sunt mărginite.
- ii) Şirul $(\mathbf{x}_n)_{n\in\mathbb{N}}$ este convergent dacă și numai dacă toate șirurile $(x_n^i)_{n\in\mathbb{N}}$, $1 \le i \le m$, sunt convergente. În acest caz, dacă $\mathbf{x} := \lim_{n\to\infty} \mathbf{x}_n$ și $x^i := \lim_{n\to\infty} x_n^i$, $1 \le i \le m$, atunci $\mathbf{x} = (x^1, x^2, \dots, x^m)$.
- iii) Şirul $(\mathbf{x}_n)_{n\in\mathbb{N}}$ este Cauchy dacă și numai dacă toate șirurile $(x_n^i)_{n\in\mathbb{N}}$, $1\leq i\leq m$, sunt Cauchy.

DEMONSTRAȚIE.

i) Şirul $(\mathbf{x}_n)_{n\in\mathbb{N}}$ este mărginit dacă și numai dacă există r>0 astfel încât $\|\mathbf{x}_n\|_2 \le r, \ \forall n\in\mathbb{N}$.

Dacă $(\mathbf{x}_n)_{n\in\mathbb{N}}$ este mărginit de r>0, atunci pentru orice $n\in\mathbb{N}$ avem

$$|x_n^k| \le ||\mathbf{x}_n||_2 = \sqrt{|x_n^1|^2 + |x_n^2|^2 + \dots + |x_n^m|^2}, \ \forall k \in \{1, \dots, m\},$$

de unde $|x_n^k| < r$, $\forall k \in \{1, ..., m\}$, $\forall n \in \mathbb{N}$, adică fiecare şir $(x_n^i)_{n \in \mathbb{N}}$, $1 \le i \le m$, este mărginit.

Reciproc, dacă fiecare şir $(x_n^i)_{n\in\mathbb{N}}$, $1 \le i \le m$, este mărginit, putem găsi $r_1, \ldots, r_m \in \mathbb{R}_+^*$ astfel încât

$$|x_n^k| \le r_k, \ \forall k \in \{1,\ldots,m\}.$$

În consecință,

$$\|\mathbf{x}_n\|_2^2 = |x_n^1|^2 + |x_n^2|^2 + \dots + |x_n^m|^2 < r_1^2 + r_2^2 + \dots + r_m^2, \ \forall n \in \mathbb{N},$$

ceea ce implică faptul că $(\mathbf{x}_n)_{n\in\mathbb{N}}$ este mărginit.

ii) Să presupunem că $(\mathbf{x}_n)_{n\in\mathbb{N}}$ este convergent la un vector $\mathbf{x}=(x^1,x^2,\ldots,x^m)\in\mathbb{R}^m$. Atunci $\|\mathbf{x}_n-\mathbf{x}\|_2 \underset{n\to\infty}{\longrightarrow} 0$. Deoarece

$$|x_n^k - x^k| \le ||\mathbf{x}_n - \mathbf{x}||_2, \ \forall k \in \{1, ..., m\},$$

obținem că $|x_n^k - x^k| \underset{n \to \infty}{\longrightarrow} 0$ pentru toți $k \in \{1, \dots, m\}$.

Reciproc, dacă fiecare şir $(x_n^k)_{n\in\mathbb{N}}$ este convergent la un $x^k\in\mathbb{R}$, avem

$$\|\mathbf{x}_n - \mathbf{x}\|_2 = \sqrt{|x_n^1 - x|^2 + |x_n^2 - x|^2 + \dots + |x_n^m - x|^2} \underset{n \to \infty}{\longrightarrow} 0,$$

unde $\mathbf{x} := (x^1, x^2, ..., x^m)$.

iii) Demonstrația acestui punct urmează pe cea a punctului precedent, așa că o vom omite.

3. Limite de functii

În cele ce urmează, presupunem că cititorul este familiarizat cu conceptele de limită și continuitate pentru funcții reale de o variabilă. Scopul nostru este de a extinde aceste noțiuni la funcții reale sau vectoriale de mai multe variabile, sau, mai general, la funcții între spații metrice.

Pentru a introduce noțiunea de limită a unei funcții într-un punct, dăm mai întâi următoarea definiție:

DEFINIȚIE. Fie $(X, \mathbf{d})$ un spațiu metric și $A \subseteq X$ o mulțime nevidă. Spunem că un punct $x \in X$ este punct de acumulare pentru A dacă există un șir $(x_n)_{n \in \mathbb{N}} \subseteq A \setminus \{x\}$ astfel încât $\lim_{n \to \infty} x_n = x$.

Definiție. Fie (X, d) și (Y, d') două spații metrice, $A \subseteq X$ o mulțime nevidă, o funcție $f: A \to Y$ și $x_0 \in A'$. Spunem că un element $l \in Y$ este limita lui f în x_0 dacă

$$\forall \varepsilon > 0, \ \exists \delta > 0, \ \forall x \in X : 0 < d(x, x_0) < \delta \Rightarrow d'(f(x), l) < \varepsilon.$$

Ca și în cazul limitelor de șiruri, putem arăta că limita unei funcții într-un punct, dacă există, este unică. Spunem că funcția f are limită în punctul x_0 dacă există $l \in Y$ astfel încât $\lim_{x \to x_0} f(x) = l$.

În cazul particular în care X și Y sunt spații normate, avem:

Propoziția 3.1. Fie $(X, \|\cdot\|)$ şi $(Y, \|\cdot\|')$ spații normate, $A \subseteq X$ o mulțime nevidă și o funcție $f: A \to Y$. Un element $l \in Y$ este limita lui f într-un punct $x_0 \in A'$ dacă și numai dacă

$$\forall \varepsilon > 0, \ \exists \delta > 0 : 0 < \|x - x_0\| < \delta \Rightarrow \|f(x) - l\|' < \varepsilon.$$

Cu ajutorul șirurilor convergente putem da o caracterizare importantă a limitelor de funcții.

Teorema 3.2. Fie (X, d) şi (Y, d') două spații metrice, $A \subseteq X$ o mulțime nevidă şi o funcție $f: A \to Y$. Un element $l \in Y$ este limita lui f într-un punct $x_0 \in A'$ dacă şi numai dacă pentru orice şir $(x_n)_{n \in \mathbb{N}} \subseteq A \setminus \{x_0\}$ astfel încât $\lim_{n \to \infty} x_n = x_0$, avem $\lim_{n \to \infty} f(x_n) = l$.

Observatii.

- 1. Dacă dorim să arătăm că $\lim_{x\to x_0} f(x) \neq l$, este de ajuns dă găsim un şir $(x_n)_{n\in\mathbb{N}^*} \subseteq A \setminus \{x_0\}$ ce converge la x_0 astfel încât $f(x_n)$ nu converge la l.
- 2. Dacă, mai mult, dorim să arătăm că $\lim_{x \to x_0} f(x)$ nu există, este de ajuns să găsim două şiruri $(x_n)_{n \in \mathbb{N}^*}$ şi $(x_n')_{n \in \mathbb{N}^*}$ în $A \setminus \{x_0\}$ astfel încât $\lim_{n \to \infty} x_n = \lim_{n \to \infty} x_n' = x_0$, $\lim_{n \to \infty} f(x_n) = \ell$ şi $\lim_{n \to \infty} f(x_n') = \ell'$, cu $\ell \neq \ell'$.

5

Exemplu. Fie funcția $f: \mathbb{R}^2 \setminus \{(0,0)\} \to \mathbb{R}$ definită de

$$f(x,y) \coloneqq \frac{xy}{x^2 + y^2}, (x,y) \in \mathbb{R}^2 \setminus \{(0,0)\}.$$

Atunci $(0,0) \in A'$, unde $A := \mathbb{R}^2 \setminus \{(0,0)\}$. Dacă luăm un şir $(x_n,y_n)_{n \in \mathbb{N}^*} \subseteq \mathbb{R}^2 \setminus \{(0,0)\}$, $x_n := \frac{1}{n}$, $y_n := \frac{1}{n}$, $n \in \mathbb{N}^*$, avem $(x_n, y_n) \stackrel{n \to \infty}{\longrightarrow} (0, 0)$ şi

$$f(x_n,y_n)=\frac{1}{2}\stackrel{n\to\infty}{\longrightarrow}\frac{1}{2}.$$

Pe de altă parte, dacă luăm şirul $(x_n', y_n')_{n \in \mathbb{N}^*} \subseteq \mathbb{R}^2 \setminus \{(0, 0)\}$ definit de $x_n' \coloneqq \frac{1}{n}, y_n' \coloneqq \frac{1}{n^2}, n \in \mathbb{N}^*$, avem $(x_n', y_n') \stackrel{n \to \infty}{\longrightarrow} (0, 0)$ şi

$$f(x'_n, y'_n) = \frac{\frac{1}{n^3}}{\frac{1}{n^2} + \frac{1}{n^4}} = \frac{n}{n^2 + 1} \xrightarrow{n \to \infty} 0.$$

Concluzia este că f nu are limită în punctul (0,0).

Ca și în cazul limitelor de șiruri, următoarele criterii se aplică pentru limitele de funcții.

Propoziția 3.3. Fie (X, d) şi (Y, d') două spații metrice, $A \subseteq X$ o mulțime nevidă, funcțiile $f: A \to Y$, $g: A \to \mathbb{R}_+$ și $x_0 \in A'$, l ∈ Y. Dacă

- (i) $d'(f(x), l) \le g(x), \forall x \in A;$
- (ii) $\lim_{x \to x_0} g(x) = 0$,

atunci $\lim_{x \to a} f(x) = l$.

Teorema 3.4. Fie (X, d) un spațiu metric, $(Y, \|\cdot\|)$ un spațiu normat, $A \subseteq X$ o mulțime nevidă, $x_0 \in A'$ și o funcție $f: X \to Y$.

- i) Dacă există $\lim_{x \to x_0} f(x) = l$, atunci $\lim_{x \to x_0} \|f(x)\| = \|l\|$. ii) Dacă $\lim_{x \to x_0} \|f(x)\| = 0$, atunci $\lim_{x \to x_0} f(x) = \mathbf{0}_Y$. iii) Dacă există $\lim_{x \to x_0} \|f(x)\| > 0$, atunci există $\delta > 0$ astfel încât $f(x) \neq \mathbf{0}_Y$, $\forall x \in B(x_0; \delta) \setminus \{x_0\}$.

Pentru funcții cu valori într-un spațiu normat, adunarea și înmulțirea cu scalari sunt închise în raport cu limitele. Mai precis, avem:

Teorema 3.5. Fie (X, d) un spațiu metric, $(Y, \|\cdot\|)$ un spațiu normat, $A \subseteq X$ o mulțime nevidă și $x_0 \in A'$.

i) Dacă $f,g:X\to Y$ sunt funcții astfel încât $\lim_{x\to x_0}f(x)=l_1\in Y$ și $\lim_{x\to x_0}g(x)=l_2\in Y$ există, atunci avem

$$\lim_{x\to x_0}(\alpha f+\beta g)(x)=\alpha l_1+\beta l_2.$$

ii) Dacă $f: X \to Y$ și $\varphi: X \to \mathbb{R}$ sunt funcții astfel încât $\lim_{x \to x_0} f(x) = l \in Y$ și $\lim_{x \to x_0} \varphi(x) = \alpha \in \mathbb{R}$ există, atunci avem

$$\lim_{x \to x_0} \varphi(x) f(x) = \alpha l.$$

În cazul spațiilor euclidiene, limitele funcțiilor se pot determina pe componente:

Teorema 3.6. Fie $A \subseteq \mathbb{R}^n$ o submulțime nevidă, $f: A \to \mathbb{R}^m$ și $\mathbf{x}_0 \in A'$. Atunci există $\lim_{\mathbf{x} \to \mathbf{x}_0} f(\mathbf{x}) = \mathbf{l} \in \mathbb{R}^m$ dacă și numai dacă pentru orice $k \in \{1, \ldots, m\}$ există limita $\lim_{\mathbf{x} \to \mathbf{x}_0} f_k(\mathbf{x}) = l_k \in \mathbb{R}$, unde f_k , $1 \le k \le m$ sunt cele m componente ale funcției f. Mai mult, în acest caz, $\mathbf{l} = (l_1, \dots, l_m)$.

Următorul rezultat arată cum să calculăm limitele funcțiilor compuse:

Teorema 3.7 (principiul substituției). Fie (X, d), (Y, d') și (Z, d'') trei spații metrice, $A \subseteq X$, $B \subseteq Y$ submulțimi nevide, funcțiile $f: A \to B, g: B \to Z$ și $x_0 \in A', y_0 \in B'$. Dacă

- (i) $\lim_{x \to x_0} f(x) = y_0$;
- (ii) $\lim g(y) = l \in Z$;
- (iii) $\exists \delta > 0, \ \forall x \in X : 0 < d(x, x_0) < \delta \Rightarrow f(x) \neq y_0$

$$atunci \lim_{y \to y_0} g(f(x)) = l.$$

O greșeală des întâlnită atunci când calculăm limite de funcții de mai multe variabile este să iterăm limita. Să exemplificăm această greșeală prin considerarea funcției $f: \mathbb{R}^2 \setminus \{(0,0)\} \to \mathbb{R}$ definite de

$$f(x,y) \coloneqq \frac{x^2y^2}{x^2y^2 + (x-y)^2}, \ (x,y) \in \mathbb{R}^2 \setminus \{(0,0)\}.$$

Atunci, fixând un $y \in \mathbb{R}^*$, avem

$$\lim_{x\to 0} f(x,y) = 0.$$

Lăsând acum y să tindă la 0, obținem *limita iterată*

$$\lim_{y\to 0}\lim_{x\to 0}f(x,y)=0.$$

Prin simetrie, deducem cealaltă limită iterată

$$\lim_{x\to 0}\lim_{y\to 0}f(x,y)=0.$$

Totuși, f nu are o limită în (0,0), deoarece $f(\frac{1}{n},\frac{1}{n})=1 \xrightarrow{n\to\infty} 1$ și $f(\frac{1}{n},0)=0 \xrightarrow{n\to\infty} 0$. Pe de altă parte, o funcție f poate să aibă o limită într-un punct, dar nu limite iterate. Pentru aceasta, fie A:= $\{(x,y) \in \mathbb{R}^2 \mid xy \neq 0\}$ și $f: A \to \mathbb{R}$ definită de

$$f(x,y) \coloneqq (x+y)\sin\frac{1}{x}\cdot\sin\frac{1}{y}.$$

Atunci $|f(x,y)| \le g(x,y) := |x| + |y|$. Deoarece $\lim_{(x,y) \to (0,0)} g(x,y) = 0$, avem, datorită propoziției 3.3 că $\lim_{(x,y) \to (0,0)} f(x,y) = 0$. Pe de altă parte, dacă încercăm să calculăm $\lim_{x \to 0} f(x,y)$ pentru un $y \in \mathbb{R}^*$, obținem $\lim_{x \to 0} x \sin \frac{1}{x} = 0$ (deoarece $|x \sin \frac{1}{x}| \le 0$) $|x|, \forall x \in \mathbb{R}^*$), dar $x \mapsto \sin \frac{1}{x}$ nu are limită în 0. De aceea, deoarece

$$f(x,y) = \left(x\sin\frac{1}{x}\right)\sin\frac{1}{y} + \left(\sin\frac{1}{x}\right)\left(y\sin\frac{1}{y}\right),$$

f(x,y) nu are limită pentru $x \to 0$ dacă sin $\frac{1}{y} \neq 0$, adică $y \neq \frac{1}{k\pi}, k \in \mathbb{Z}^*$. Este clar acum că problema existenței limitei iterate $\lim_{y\to 0} \lim_{x\to 0} f(x,y)$ are un răspuns negativ.

Considerațiile de mai sus pot fi extinse cu uşurință la cazul mai multor variable.

Să vedem acum ce se întâmplă dacă cerem ca limitele să fie luate după o direcție prestabilită (într-un spațiu liniar).

Definiție. Fie $A \subseteq \mathbb{R}^n$ o mulțime nevidă, $f: A \to \mathbb{R}^m$ și $\mathbf{x}_0 \in \mathbb{R}^n$.

 $m{a}$) Spunem că o funcție f are limită în $\mathbf{x}_0$ în direcția $\mathbf{u} \in \mathbb{R}^n$ dacă $0 \in \{t \geq 0 \mid \mathbf{x}_0 + t\mathbf{u} \in A\}'$ (adică există $t_n \searrow 0$ astfel încât $\mathbf{x}_0 + t_n \mathbf{u} \in A$, $\forall n \in \mathbb{N}$) și există limita funcției $(0, +\infty) \ni t \mapsto f(\mathbf{x}_0 + t\mathbf{u})$ în t = 0:

$$l_{\mathbf{u}} \coloneqq \lim_{t \to 0} f(\mathbf{x}_0 + t\mathbf{u}).$$

b) Spunem că f are (a k-a) limită parțială în $\mathbf{x}_0$ dacă f are limită în $\mathbf{x}_0$ în direcția $\mathbf{e}_k$, pentru $k \in \{1, \ldots, n\}$, unde $\mathbf{e}_k = (0, \ldots, 0, 1, 0, \ldots, 0)$.

Existența unei limite globale implică existența limitelor direcționale. Mai precis, avem:

Propoziția 3.8. Fie $A \subseteq \mathbb{R}^n$ o mulțime nevidă, $f: A \to \mathbb{R}^m$ și $\mathbf{x}_0 \in A'$ astfel încât există $\lim_{\mathbf{x} \to \mathbf{x}_0} f(\mathbf{x}) = \mathbf{1} \in \mathbb{R}^m$. Dacă $\mathbf{u} \in \mathbb{R}^n \setminus \{\mathbf{0}_{\mathbb{R}^n}\}\$ este astfel încât $0 \in \{t \ge 0 \mid \mathbf{x}_0 + t\mathbf{u} \in A\}'$, atunci există limita lui f în $\mathbf{x}_0$ în direcția $\mathbf{u}$ și este egală cu $\mathbf{l}$.

Reciproca acestui rezultat nu este adevărată; de fapt, chiar dacă limitele în toate direcțiile există și sunt egale, s-ar putea ca o limită globală să nu existe, așa cum arată următorul exemplu: **Exemplu.** Fie $f: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}$ definită de

$$f(x,y) := \begin{cases} \frac{xy^2}{x^2+y^4}, & (x,y) \neq (0,0); \\ 0, & (x,y) = (0,0). \end{cases}$$

Fie (u, v) o direcție în $\mathbb{R}^2 \setminus \{(0, 0)\}$. Atunci, pentru t > 0,

$$f((0,0)+t(u,v)) = f(tu,tv) = \frac{t^3uv^2}{t^2(u^2+t^2v^4)} = \frac{tuv^2}{u^2+t^2v^4}$$

Deoarece $\lim_{t \searrow 0} f((0,0) + t(u,v)) = 0$, adică limita lui f în (0,0) în direcția (u,v) există și este egală cu 0. Bineînțeles, acest lucru are loc chiar dacă (u,v) = (0,0).

Totuși, f nu are limită globală în (0,0) deoarece $f\left(\frac{1}{n^2},\frac{1}{n}\right) = \frac{1}{2} \stackrel{n \to \infty}{\longrightarrow} \frac{1}{2} \neq 0$.

Când f este o funcție de o variabilă, singurele direcții nenule posibile (până la multiplicarea cu un scalar) sunt -1 și 1. În acest caz, vom vorbi de limitele la *stânga* și la *dreapta*.

Definiție. Fie $A \subseteq \mathbb{R}$ o mulțime nevidă.

- *a*) Spunem că $x_0 \in \mathbb{R}$ este un *punct de acumulare la stânga* (*punct de acumulare la dreapta*) a lui A dacă x este punct de acumulare pentru mulțimea $A \cap (-\infty, x_0)$ ($A \cap (x_0, +\infty)$).
- b) Dacă $f: A \to \mathbb{R}^m$ este o funcție și x_0 este un punct de acumulare la stânga (punct de acumulare la dreapta) a lui A, spunem că f are limită la stânga (limită la dreapta) în x_0 dacă există limita lui f în x_0 în direcția -1 (1). În acest caz, vom nota această limită cu $\lim_{x \to x_0} f(x)$, $f(x_0 0)$ sau $f(x_0^-)$ ($\lim_{x \to x_0} f(x)$, $f(x_0 + 0)$ sau $f(x_0^+)$).

În cazul n = 1, reciproca propoziției 3.8 are loc:

Propoziția 3.9. Fie $A \subseteq \mathbb{R}$ o mulțime nevidă, $f: A \to \mathbb{R}^m$ și x_0 un punct de acumulare atât la stânga, cât și la dreapta a lui A. Atunci limita $\lim_{x \to x_0} f(x)$ există dacă și numai dacă ambele limite $\lim_{x \to x_0} f(x)$ și $\lim_{x \to x_0} f(x)$ există și sunt egale. În acest caz, $\lim_{x \to x_0} f(x) = \lim_{x \to x_0} f(x)$.

La sfârșitul acestei secțiuni reamintim unele dintre cele mai importante limite de funcții reale:

•
$$\lim_{t\to 0} (1+t)^{1/t} = e;$$

•
$$\lim_{t \to +\infty} \left(1 + \frac{1}{t}\right)^t = e;$$

•
$$\lim_{t\to 0} \frac{\log_a(1+t)}{t} = \frac{1}{\ln a} (a > 0, a \neq 1);$$

$$\bullet \lim_{t\to 0}\frac{\ln(1+t)}{t}=1;$$

•
$$\lim_{t\to 0} \frac{a^t - 1}{t} = \ln a \ (a > 0);$$

$$\bullet \lim_{t\to 0} \frac{e^t - 1}{t} = 1;$$

•
$$\lim_{t\to 0} \frac{(1+t)^r - 1}{t} = r \ (r \in \mathbb{R});$$

$$\bullet \lim_{t\to 0} \frac{\sin t}{t} = 1;$$

•
$$\lim_{t\to 0} \frac{\operatorname{tg} t}{t} = 1;$$

•
$$\lim_{t\to 0} \frac{\arcsin t}{t} = 1;$$

$$\bullet \lim_{t\to 0} \frac{\operatorname{arctg} t}{t} = 1.$$

4. Funcții continue

DEFINIȚIE. Fie (X, d) și (Y, d') două spații metrice, $A \subseteq X$ o mulțime nevidă și o funcție $f : A \to Y$.

a) Spunem că f este continuă într-un punct $x_0 \in A$ dacă

$$\forall \varepsilon > 0, \ \exists \delta > 0, \ \forall x \in X : d(x, x_0) < \delta \Rightarrow d'(f(x), f(x_0)) < \varepsilon.$$

- **b**) Spunem că f este discontinuă într-un punct $x_0 \in A$ dacă f nu este continuă în x_0 ; în acest caz, spunem de asemenea că x_0 este un punct de discontinuitate a lui f.
- c) Spunem că f este continuă dacă f este continuă în x_0 , pentru orice $x_0 \in A$.

Putem vedea că noțiunea de continuitate într-un punct a unei funcții f este foarte apropiată de noțiunea de limită într-un punct. De fapt, f este continuă într-un punct $x_0 \in A$ dacă și numai dacă fie x_0 este un punct de acumulare a lui A și $\lim_{x \to x_0} f(x) = f(x_0)$, fie x_0 este un punct izolat (adică nu este punct de acumulare pentru A).

Continuitatea într-un punct poate fi caracterizată cu șiruri.

Teorema 4.1. Fie (X, d) şi (Y, d') două spații metrice, $A \subseteq X$ o mulțime nevidă, o funcție $f: A \to Y$ şi $x_0 \in A$. Atunci f este continuă în x_0 dacă şi numai dacă pentru orice şir $(x_n)_{n \in \mathbb{N}^*} \subseteq A$ astfel încât $\lim_{n \to \infty} x_n = x_0$, avem $\lim_{n \to \infty} f(x_n) = f(x_0)$.

DEFINIȚIE. Fie $(X, \mathbf{d})$ și $(Y, \mathbf{d}')$ două spații metrice, $A \subseteq X$ o mulțime nevidă, o funcție $f: A \to Y$ și $x_0 \in A'$. Dacă $\lim_{x \to x_0} f(x) = l \in Y$, atunci funcția $\tilde{f}: A \cup \{x_0\} \to Y$ definită de

$$\tilde{f}(x) \coloneqq \left\{ \begin{array}{ll} f(x), & x \in A \setminus \{x_0\}; \\ l, & x = x_0 \end{array} \right.$$

este continuă în x_0 și se numește extensia prin continuitate a lui f în x_0 .

Definiție. Fie (X, d) și (Y, d') două spații metrice.

- a) Spunem că o funcție bijectivă $f: X \to Y$ este un homeomorfism dacă f și f^{-1} sunt ambele continue.
- b) Spunem că (X, d) și (Y, d') sunt homeomorfe dacă există un homeomorfism între ele.
- c) Spunem că o funcție $f: X \to Y$ este o *izometrie* între (X, d) și (Y, d') dacă

$$d'(f(x), f(y)) = d(x, y), \ \forall x, y \in X.$$

Observație. Dacă f este o izometrie între (X, d) și (Y, d'), atunci f este continuă. Mai mult, dacă f este în plus bijectivă, atunci f este un homeomorfism.

Vom introduce acum câteva noțiuni mai tari de continuitate.

Definiție. Fie (X, d) și (Y, d') două spații metrice și $f: X \to Y$ o funcție.

a) Funcția f se numește uniform continuă dacă

$$\forall \varepsilon > 0, \ \exists \delta > 0, \ \forall x, y \in X : d(x, y) < \delta \Rightarrow d'(f(x), f(y)) < \varepsilon.$$

b) Funcția f se numește Lipschitz-continuă dacă există o constantă $c_1 > 0$, numită constanta Lipschitz a lui f, astfel încât

$$d'(f(x), f(y)) \le c_1 d(x, y), \ \forall x, y \in X.$$

c) Funcția f se numește Hölder-continuă de ordinul $\alpha \in (0,1]$ dacă există o constantă $c_{\alpha} > 0$ astfel încât

$$d'(f(x), f(y)) \le c_{\alpha} [d(x, y)]^{\alpha}, \forall x, y \in X.$$

Observatie.

- 1. O funcție uniform continuă este continuă.
- 2. O funcție Lipschitz continuă este o funcție Hölder-continuoă de ordinul 1 (și reciproc).
- 3. Orice funcție Hölder continuă este uniform continuă (pentru $\varepsilon > 0$, e de ajuns să luăm $\delta := \left(\frac{\varepsilon}{c_{\alpha}}\right)^{1/\alpha}$).

Teorema 4.2. Fie (X, d), (Y, d') şi (Z, d'') trei spații metrice, $A \subseteq X$, $B \subseteq Y$ mulțimi nevide şi funcțiile $f: A \to B$, $g: B \to Z$.

- i) Dacă f este continuă într-un punct $x_0 \in A$ și q este continuă în $y_0 := f(x_0)$, atunci $q \circ f$ este continuă în x_0 .
- ii) Dacă f și q sunt continue, atunci q ∘ f este continuă.

Teorema 4.3. Fie $(X, \mathbf{d})$ un spațiu metric, $(Y, \|\cdot\|)$ un spațiu normat, $A \subseteq X$ o mulțime nevidă și $x_0 \in A$.

- i) Dacă funcțiile $f, g: X \to Y$ sunt continue în x_0 , atunci $\alpha f + \beta g$ este continuă în x_0 .
- ii) Dacă funcțiile $f: X \to Y$ și $\varphi: X \to \mathbb{R}$ sunt continue în x_0 , atunci $\varphi \cdot f$ este continuă în x_0 .

DEFINIȚIE. Fie (X, d) un spațiu metric. Spunem că o submulțime $K \subseteq X$ este *compactă* dacă orice şir $(x_n)_{n \in \mathbb{N}} \subseteq K$ admite un subșir convergent la un element din K.

Datorită teoremei Bolzano-Weierstrass, submulțimile compacte ale lui $\mathbb R$ sunt submulțimile închise (A închisă dacă $A^{'} \subseteq A$) și mărginite.

Teorema 4.4. Fie (X, d), (Y, d') spații metrice, $K \subseteq X$ o submulțime compactă nevidă și $f : K \to Y$ o funcție continuă. Atunci f[K] este compactă.

O consecință imediată a acestui rezultat este următorul:

Teorema 4.5 (Weierstrass). Fie (X, d) un spațiu metric, $K \subseteq X$ o submulțime compactă și nevidă, iar $f : K \to \mathbb{R}$ o funcție continuă. Atunci funcția f este mărginită și există $x_0, x_1 \in K$ astfel încât $f(x_0) = \min_{x \in K} f(x)$ și $f(x_1) = \max_{x \in K} f(x)$.

O altă proprietate importantă a submulțimilor compacte este faptul că orice funcție continuă definită pe o astfel de mulțime devine uniform continuă:

Teorema 4.6 (Cantor). Fie (X, d), (Y, d') spații metrice, $K \subseteq X$ o submulțime compactă și nevidă, iar $f : K \to \mathbb{R}$ o funcție continuă. Atunci f este uniform continuă.

Să analizăm acum continuitatea funcțiilor între spații euclidiene.

Teorema 4.7. Fie $A \subseteq \mathbb{R}^n$ o submulțime nevidă, $f: A \to \mathbb{R}^m$ și $\mathbf{x}_0 \in A$. Atunci f este continuă în $\mathbf{x}_0$ dacă și numai dacă f_k este continuă în $\mathbf{x}_0$ pentru orice $k \in \{1, \ldots, m\}$.

Propoziția 4.8. Dacă $T: \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m$ este o aplicație liniară, atunci T este continuă.

Definiție. Fie $A \subseteq \mathbb{R}$ o mulțime nevidă și $f: A \to \mathbb{R}^m$.

- a) Spunem că f este continuă la stânga (continuă la dreapta) în $x_0 \in A$ dacă $f|_{A \cap (-\infty, x_0]} (f|_{A \cap [x_0, +\infty)})$ este continuă în x_0 .
- *b*) Spunem că f este continuă la stânga (continuă la dreapta) dacă f este continuă la stânga (continuă la dreapta) în orice $x_0 \in A$.

Propoziția 4.9. Fie $A \subseteq \mathbb{R}^n$ o mulțime nevidă, $f: A \to \mathbb{R}^m$ și $x_0 \in A$. Atunci f este continuă în x_0 dacă și numai dacă f este continuă și la stânga și la dreapta în x_0 .

Bibliografie selectivă

- [1] C. Canuto, A. Tabacco, Mathematical Analysis II (2nd ed.), Springer International Publishing, Switzerland, 2015.
- [2] C. Drăguşin, O. Olteanu, M. Gavrilă, Analiză matematică, Editura Matrix Rom, București, 2006.
- [3] S. R. Ghorpade, B. V. Limaye, A Course in Multivariable Calculus and Analysis, Undergraduate Texts in Mathematics, Springer Science, 2010.
- [4] R. Heath-Brown, Analysis II. Continuity and Differentiability, Hilary Term, 2016.
- [5] R. Luca-Tudorache, Analiză matematică. Calcul diferențial, Editura Tehnopress, Iași, 2005.
- [6] E. Popescu, Analiză matematică. Calcul diferențial, Editura Matrix Rom, București, 2006.
- [7] M. Postolache, Analiză matematică (teorie și aplicații), Editura "Fair Partners", București, 2011.
- [8] V. Postolică, Eficiență prin matematică aplicată. Analiză matematică, Editura Matrix Rom, București, 2006.
- [9] A. Precupanu, Bazele analizei matematice, Editura Polirom, Iaşi, 1998.
- [10] W. F. Trench, Introduction to Real Analysis, Trinity University, 2009.